

วิสัยทัศน์การพัฒนาอุตสาหกรรมลุ่มน้ำโขง (ร่าง)

~ เพื่อมุ่งเป็นศูนย์กลางเครือข่ายห่วงโซ่คุณค่าแห่งเอเชียและอื่นๆ ~

1. สถานการณ์ปัจจุบันในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

- อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงประกอบด้วย 5

ประเทศที่ติดต่อกันที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและระดับการพัฒนาที่แตกต่างกัน

อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง

การบันผลประชากรที่เอื้อต่อการจัดหาแรงงานและการเพิ่มขึ้นของการบริโภคภายในประเทศ

การเชื่อมโยงทางกายภาพและทางสถาบันมีการพัฒนาให้ดีขึ้นโดยได้แรงหนุนจากการพัฒนาในโครงสร้างพื้นฐานทาง

กายภาพและพยายามแบบบูรณาการระดับภูมิภาคไปสู่ AEC ในขณะเดียวกัน

ภูมิภาคย่อยก็ได้ดึงดูดการลงทุนจากทั่วทุกมุมโลกในฐานะที่เป็นสถานที่ผลิต

ฐานการส่งออกที่กำลังเติบโตและยังเป็นตลาดผู้บริโภคอีกด้วย

- สมาชิกของหอการค้าและอุตสาหกรรมแห่งญี่ปุ่นที่อยู่ในประเทศลุ่มแม่น้ำโขงมีเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วตั้งแต่ปี 2012 นอกเหนือไปจากอุตสาหกรรมการผลิตแล้ว อุตสาหกรรมบริการญี่ปุ่นที่หลากหลายได้แก่ร้านค้าปลีก ร้านอาหารและการขนส่งก็ได้ลงทุนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง การลงทุนจากต่างประเทศเช่น ประเทศจีน เกาหลีและสหรัฐอเมริกาเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี 2010
- ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงทำให้เกิดการเจริญเติบโตของการค้ากับจีนและอินเดีย (เช่นการเติบโตขึ้นของการค้าระหว่างประเทศจีนตอนใต้และเวียดนาม)

- อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในฐานะที่เป็นตลาดเดียว

นักธุรกิจจึงได้วิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของแต่ละประเทศรวมทั้งคุณภาพและปริมาณของการจัดหาแรงงาน

ศักยภาพของตลาด ความพร้อมของการใช้พลังงานและทรัพยากรธรรมชาติ

ความสะดวกในการเข้าถึงและการเชื่อมต่อกันภายในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและอื่นๆ

และได้เลือกสถานที่ในการลงทุนที่มีความพร้อมในการขยายห่วงโซ่อุปทานข้ามพรมแดน

(จุดแข็งและจุดอ่อนของแต่ละประเทศจะมีการอธิบายอย่างละเอียดต่อไป)

- ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงซึ่งมีการรวมตัวกันของอุตสาหกรรมสนับสนุนในวงกว้าง

ตั้งแต่ห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมขั้นต้นและขั้นปลายซึ่งประกอบด้วยองค์กรเล็ก กลางและใหญ่ แผน **“Thailand Plus One”** ในการลงทุนซึ่งกำลังจะเป็นรูปเป็นร่าง เป็นการยกระดับของอุตสาหกรรมไทย

กระบวนการผลิตที่ใช้แรงงานอย่างเข้มข้นซึ่งถ่ายโอนไปยังประเทศเพื่อนบ้านในลุ่มน้ำโขง แผน “Thailand Plus

One และ “China Plus One”

จะเร่งการขยายตัวข้ามพรมแดนของห่วงโซ่อุปทานและทำให้เป็นเศรษฐกิจอุตสาหกรรมหลักของประเทศกัมพูชา

คำแปล

ลาวและพม่า

ห่วงโซ่อุปทานข้ามพรมแดนเหล่านี้ได้ขยายตัวออกไปและเริ่มที่จะเชื่อมต่อกับห่วงโซ่อุปทานที่กำลังพัฒนาในเวียดนามทางตอนเหนือ กลางและใต้

- นักธุรกิจมุ่งมั่นที่จะเพิ่มประสิทธิภาพห่วงโซ่อุปทานทั้งในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและทั่วทั้งเอเชียรวมทั้งจีน อินเดียและประเทศอาเซียนอื่นๆ
การไหลเวียนของการลงทุนในเชิงบวกในปัจจุบันไปสู่อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงไม่มีการรับรองในทศวรรษที่กำลังมาถึง แต่อาจมีการเปลี่ยนแปลงตามสภาพแวดล้อม ด้วยการความเข้าใจที่ชัดเจน
นโยบายที่ยั่งยืนในภูมิภาคซึ่งเจาะจงไปยังจุดแข็งและจุดอ่อนของการพึ่งพาอาศัยจะเป็นกุญแจสำคัญในการบรรลุเป้าหมายการเติบโตทางเศรษฐกิจต่อไป
- อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงเชื่อมต่อตลาดขนาดใหญ่ที่เกิดขึ้นใหม่ของจีน อินเดียและประเทศอาเซียนอื่นๆ
ซึ่งคิดเป็นประชากรกว่า 3.3 พันล้านคนหรือครึ่งหนึ่งของประชากรโลก
โครงสร้างทางอุตสาหกรรมที่มีความเหมาะสมและเสริมด้วยการตลาดที่กำลังเติบโตเหล่านี้สามารถกระตุ้นให้อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงเป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างตลาดขนาดใหญ่ที่เกิดขึ้นใหม่ของเอเชียโดยการกระตุ้นการเติบโตได้ทางการค้าระหว่างประเทศในเอเชีย ลดช่องว่างการพัฒนาและผลิตและยกระดับโครงสร้างทางอุตสาหกรรม
วิสัยทัศน์สำหรับการพัฒนาต่อไปจึงคือการทำให้อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงเป็น
"ศูนย์กลางของห่วงโซ่คุณค่าแห่งเอเชียและทั่วโลก"

2. ปัญหาและโอกาสสำหรับอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

<โครงสร้างการค้า>

- ปริมาณการค้าของประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและการขยายตัวปลະการแพร่กระจายของสถานการณ์ผลิตทั่วลุ่มน้ำโขงและกำลังซื้อที่เพิ่มขึ้น
สัดส่วนของการค้าภายในลุ่มน้ำต่อโขงต่อจำนวนทั้งหมดเพิ่มขึ้นจากร้อยละจากร้อยละ 3 ในปี 2002 เป็นร้อยละ 6 ในปี 2012
อย่างไรก็ตามการพึ่งพาซึ่งกันและกันของการค้าภายในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับการพึ่งพาซึ่งกันและกันภายในอาเซียนโดยเฉพาะด้านอาหารเครื่องใช้ไฟฟ้าและรถยนต์
เครือข่ายการผลิตข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงยังคงมีจำกัดเนื่องจากจำนวนที่ค่อนข้างน้อยของการถ่ายโอนการผลิตซึ่งเป็นกระบวนการที่ใช้แรงงานอย่างเข้มข้น

คำแปล

การพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีการเพิ่มมูลค่าซึ่งใช้ประโยชน์จากจุดแข็งของแต่ละประเทศ
การแบ่งแยกแรงงานในกระบวนการการผลิตข้ามพรมแดนและการพึ่งพาซึ่งกันและกันอย่างลึกซึ้งที่กำลังจะเกิดขึ้น

- ในแง่ของการค้าออกภูมิภาค อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงได้เพิ่มการส่งออกไปยังตลาดที่เติบโตอย่างรวดเร็ว
เช่นจีนและอินเดียในอัตราการเติบโตปีละกว่าร้อยละ 20 ตั้งแต่ปี 2000 ในทางเปรียบเทียบ
การส่งออกจากประเทศจีนไปอินเดียมีอัตราการเติบโตเกือบร้อยละ 40
และสัดส่วนของการนำเข้าจากประเทศจีนได้เพิ่มขึ้นจากน้อยกว่าร้อยละ 5 ของการนำเข้าทั้งหมดของอินเดียในปี
2000 เป็นร้อยละ 27 ในปี 2009
หนึ่งในปัจจัยสำคัญของการขยายตัวการส่งออกของจีนคือการประสบความสำเร็จในการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่กำลัง
เติบโตของอินเดียเช่นอุตสาหกรรมบริการและโครงสร้างพื้นฐานโดยการจัดหาสินค้าชั้นกลางและขั้นสุดท้ายที่มีด้
นทุนที่แข่งขันได้ (เช่นผลิตภัณฑ์ไอซีทีเช่น โทรศัพท์และคอมพิวเตอร์
ซึ่งส่วนอะไหล่ยานยนต์สำหรับการซ่อมแซมและบริการบำรุงรักษา อุปกรณ์โรงงานและเครื่องจักรในการผลิต)
นอกจากนั้น
ยังเป็นประโยชน์สำหรับอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงที่จะส่งเสริมอุตสาหกรรมและพัฒนาห่วงโซ่คุณค่ากับอินเดียในลักษณะ
ที่เป็นประโยชน์และส่งเสริมกันและกัน
- เพื่อที่จะประสบความสำเร็จในฐานะเป็นฐานการส่งออก
ปัญหาประการอื่น ๆ คือการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการส่งออก
เนื่องจากท่าเรือน้ำลึกที่มีอยู่ในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงเป็นส่วนหนึ่งของมหาสมุทรแปซิฟิก
ข้อดีของความใกล้ชิดทางภูมิศาสตร์กับชมพูทวีปไม่ได้มีประโยชน์อย่างเต็มที่
การพัฒนาท่าเรือน้ำลึกในพม่าจึงเป็นเป้าหมายที่สำคัญ

<การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI)>
- การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ(FDI) ในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจาก 4
พันล้านเหรียญสหรัฐในช่วงต้นยุค 2000 เป็น 10 พันล้านเหรียญสหรัฐในยุค 2010

คำแปล

ด้วยแรงผลักดันจากการเติบโตทางเศรษฐกิจจากการฟื้นผลทางประชากรและการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานอุตสาหกรรม อนุภูมิภาคนี้จึงได้กลายเป็นปลายทางการลงทุนโดยตรงจากทั่วโลก

- อย่างไรก็ตาม

ต้องมีการตรวจสอบอย่างละเอียดไม่ว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลต่อการยกระดับอุตสาหกรรมของอนุภูมิภาคในระยะยาว

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในปัจจุบันมุ่งเน้นไปที่ทรัพยากรธรรมชาติ (เช่นน้ำมันและก๊าซ แก๊สแล้ว น้ำและดิน) อุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานอย่างเข้มข้นซึ่งใช้แรงงานต้นทุนต่ำ (เช่นการตัด การทำและการตกแต่ง (CMT)

รองเท้าและเสื้อผ้า) และสายการประกอบขนาดใหญ่ของการผลิต

การลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นเป็นการลงทุนจากทั้งบริษัทขนาดใหญ่และขนาดเล็กตั้งแต่ขั้นต้นไปจนถึงขั้นปลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผลิตห่วงโซ่คุณค่าในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

เนื่องมาจากการที่นักธุรกิจญี่ปุ่นมองอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงเป็นฐานการผลิตเดียวและต้องการที่จะสร้างกลุ่มอุตสาหกรรมลุ่มน้ำโขง ขยายห่วงโซ่คุณค่าในประเทศไทยและจีนและพัฒนาประเทศเพื่อนบ้าน นอกจากนี้

เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาของอุตสาหกรรมการผลิตและการเติบโตของรายได้ในท้องถิ่น

การลงทุนจึงแพร่กระจายไปยังอุตสาหกรรมที่หลากหลายตั้งแต่การค้าส่งและค้าปลีกจนถึงการบริการที่เกี่ยวข้องกับการผลิต

- เมื่อตั้งเป้าหมายการพัฒนาในระยะกลางและยาวให้เป็นการเปลี่ยนแปลงเพื่อยกระดับโครงสร้างอุตสาหกรรมภาคบริการ ดั้งเดิมของกลุ่มอุตสาหกรรมที่หลากหลายทั้งองค์กรขนาดเล็กและขนาดกลางที่ใช้อุตสาหกรรมสนับสนุนที่มีมูลค่าสูง (เช่นอุตสาหกรรมสนับสนุนรวมเช่นอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วน/ผลิตภัณฑ์ที่สำเร็จรูป ICT อุตสาหกรรมการค้าปลีกและบริการอื่นๆ) จึงควรได้รับการส่งเสริม นอกจากนี้ การจัดการทรัพยากรธรรมชาตินอกเหนือจากการส่งออกวัตถุดิบที่ยังไม่ได้ผ่านกระบวนการก็จะทำให้อุตสาหกรรมมีมูลค่าสูงขึ้น

<ความร่วมมือทางธุรกิจในท้องถิ่น>

- ธุรกิจท้องถิ่นมีการเติบโตอย่างมากไปพร้อมกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง เช่นเดียวกับประเทศไทยซึ่งมีธุรกิจ 11 แห่งธุรกิจของบริษัท 50

อันดับแรกของอาเซียนตามมูลค่าตามราคาตลาดมูลค่าและเป็นอันดับที่ 3 ถัดจากสิงคโปร์และมาเลเซีย

นอกจากนี้ ประเทศไทยไม่เพียงรับการยอมรับเพียงการลงทุนจากต่างประเทศ

แต่ยังมีบทบาทสำคัญในการให้บริการการลงทุนในประเทศอื่นๆในลุ่มน้ำโขง ดังนั้นในปี 2012

ประเทศไทยได้กลายเป็นผู้ให้บริการการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

ความร่วมมือทางธุรกิจข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคค่อยู่มีความคืบหน้าโดยมีธุรกิจไทยนำหน้า

คำแปล

ตัวอย่างที่เห็นชัดคือการเข้าซื้อกิจการ 235 ล้านเหรียญสหรัฐของ Prime Group of Vietnam โดย Cement Group of Thailand ในปี 2013 ความร่วมมือทางธุรกิจข้ามพรมแดนในอุตสาหกรรมเงินมีความโดดเด่นมากขึ้น ตัวอย่างหนึ่งคือการเข้าซื้อกิจการของธนาคาร UJF โดยธนาคารธนาคารกรุงศรีอยุธยาในปี 2013 อีกตัวอย่างหนึ่งคือการขยายธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ไทยไปในประเทศลุ่มแม่น้ำโขงตามแผน “Thai Plus One” ความร่วมมือทางธุรกิจในกลุ่มน้ำโขงกำลังเพิ่มมากขึ้น

- **อย่างไรก็ตาม**

ยังมีโอกาสที่ยังไม่มาถึงสำหรับความร่วมมือทางธุรกิจข้ามพรมแดนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเปรียบเทียบกับตัวอย่างของความร่วมมือทางธุรกิจที่กว้างขวางขึ้นในภูมิภาคใกล้เคียง

นักธุรกิจต่างชาติมีความกระตือรือร้นที่จะหาพันธมิตรทางธุรกิจในท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาธุรกิจและการจัดหาสินค้าทำเอง

แต่พวกเขาต้องเผชิญกับความยากลำบากเนื่องจากธุรกิจที่ไม่เพียงพอและการแข่งขันของธุรกิจในท้องถิ่นในอนุภูมิภาค

- **สถานะทางธุรกิจขององค์กรในกลุ่มน้ำโขงโดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรในไทยอยู่ในระดับสูงในภูมิภาคอาเซียน แต่ยังมีข้อจำกัดเมื่อเทียบกับของจีนและอินเดียในเอเชีย**

ยังต้องมีการปรับปรุงในด้านกฎระเบียบหรือนโยบายในแง่ของการส่งเสริมความร่วมมือทางธุรกิจรวมถึงพันธมิตรทางธุรกิจหรือ M&A

นอกจากนี้องค์กรในกลุ่มน้ำโขงสามารถหาโอกาสในการลงทุนในประเทศญี่ปุ่นเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันและการกำกับดูแลกิจการของซึ่งอาจจะได้มาจากวิทยาการขององค์กรญี่ปุ่น

<กิจกรรมการวิจัยและพัฒนา (R&D) >

- **กลุ่มอุตสาหกรรมระดับโลกที่มีฐานความรู้ด้านอุตสาหกรรมเช่นรถยนต์และเครื่องใช้ไฟฟ้าได้เริ่มก่อตัวในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงโดยดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศจากธุรกิจที่มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยและส่งเสริมให้เกิดอุตสาหกรรมสนับสนุน**

นอกจากนี้ฐานการผลิตในประเทศไทยได้มีการยกระดับในปีที่ผ่านมา

อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนหลักของญี่ปุ่น (เช่น ยางและแบตเตอรี่)

สนับสนุนการยกระดับดังกล่าวโดยการแสดงความตั้งใจที่จะขยายงานวิจัยและพัฒนาในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทย

คำแปล

แต่เมื่อเทียบกับจีน สิงคโปร์และมาเลเซียในสัดส่วนประชากร จำนวนของการวิจัยและ PCT

(สนธิสัญญาความร่วมมือด้านสิทธิบัตร)

ยังอยู่ในระดับต่ำมากแม้ในประเทศไทยและเวียดนามซึ่งมีศักยภาพสูงที่จะเป็นศูนย์รวมของอุตสาหกรรมที่ใช้ความรู้สูง กิจกรรม R&D ควรจะมีการสำรวจเพิ่มเติมเพื่อเสริมสร้างรากฐานทางเทคโนโลยี

<ความสามารถในการแข่งขันของ SMEs >

- เนื่องจาก SME เป็นผู้แทนหลักของโครงสร้างอุตสาหกรรมแห่งชาติในด้านกิจกรรมองค์กรและการจ้างงาน การส่งเสริม SME ควรเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ แต่เนื่องจากการเข้าถึงที่จำกัดของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการเงิน SME ในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงจึงพบกับความยากลำบากในการปรับปรุงการผลิตเนื่องจากขาดนวัตกรรมและการเปิดตลาดใหม่
- เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของ SMEs การลดข้อจำกัดในทรัพยากรทางการเงินและมนุษย์ควรจะได้รับมีความสำคัญเป็นอันดับแรก โดยการเสริมสร้างความเป็นผู้ประกอบการ การมีส่วนร่วมของแรงงานหญิงและชนรุ่นหลัง การเข้าถึงการเงินแบบดั้งเดิมและแบบใหม่ นอกจากนี้ ยังจำเป็นที่จะมีการส่งเสริมการผลิตและการปรับปรุงการเข้าถึงตลาดโดยการเข้าร่วมห่วงโซ่อุปทานของโลกและกลุ่มอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นจากบริษัทข้ามชาติและการส่งเสริมนวัตกรรม และเนื่องจากข้อมูลที่ไม่เท่าเทียมกันและปัญหาเรื่องการประหยัดต่อขนาด SME จึงมีแนวโน้มที่จะเผชิญกับความยากลำบากในการเข้าถึงเงินทุนมากกว่าบริษัทขนาดใหญ่และการปรับปรุงการเข้าถึงทางการเงินก็เป็นปัญหาเร่งด่วน
- เมื่อพิจารณาถึงห่วงโซ่อุปทานทั่วโลกที่เกิดขึ้นทั่วประเทศลุ่มน้ำโขง โครงการที่รัฐบาลสนับสนุนรวมทั้งการประสานงานด้านนโยบายและกฎระเบียบระหว่างประเทศและการทำให้ขั้นตอนต่างๆของรัฐบาลง่ายขึ้นเป็นสิ่งจำเป็นในการแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

<ความเชื่อมโยงระดับภูมิภาค>

คำแปล

- ที่ผ่านมานี้ได้มีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องของการเชื่อมโยงภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ตัวอย่างได้แก่การปรับปรุงในแนวพื้นที่เศรษฐกิจได้รวมถึงการเปิดสะพานที่บาสะซึ่งรัฐบาลญี่ปุ่นให้ความช่วยเหลือแบบให้เปล่าทำให้เกิดเส้นทางการส่งออกอย่างรวดเร็วของผลิตภัณฑ์ของกัมพูชาซึ่งเชื่อมโยงประเทศกัมพูชากับท่าเรือขนส่งสินค้านานาชาติที่กายแม็บ อย่างไรก็ตาม โครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพและด้านการกำกับดูแลที่เกี่ยวข้องกับการเชื่อมโยงยังคงเป็นตัวแทนของคอขวดที่สำคัญในการพัฒนาห่วงโซ่อุปทานในภูมิภาค ธุรกิจต่างๆอ้างว่าถนนในพม่าและระหว่างประเทศโดยรอบมีการปรับปรุงเพียงเล็กน้อย เมื่อเทียบกับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในส่วนที่เหลือก่อนของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ในยุทธศาสตร์ใหม่กรุงโตเกียว 2015 นำมาใช้ผู้นำของประเทศญี่ปุ่นและประเทศลุ่มแม่น้ำโขงวันที่ 4 กรกฎาคม 2015 ประเทศญี่ปุ่นให้การช่วยเหลือเพื่อการพัฒนา 750 พันล้านเยนในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในอีก 3 ปีข้างหน้า (2016-2018) โดยมีเป้าหมายในการสร้างเสถียรภาพของภูมิภาคและ "เจริญเติบโตที่มีคุณภาพ" ในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงนอกจากนี้ ยุทธศาสตร์ใหม่กรุงโตเกียว ประเทศในลุ่มน้ำโขงได้มีความตั้งใจที่จะสนับสนุนโครงการของธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) ในการขยายตัวของกำลังการให้กู้ยืมและยินดีให้ ADB พิจารณาการเพิ่มทุนในอนาคตและการประกาศเป็น "หุ้นส่วนเพื่อโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ" ของญี่ปุ่นในความร่วมมือกับ ADB โดยการพิจารณากลไกความร่วมมือระหว่าง JICA กับ ADB เพื่อความสะดวกในการใช้งานของ PPP ในการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน ด้วยโครงการเหล่านี้ เป็นที่คาดหวังว่าการเชื่อมโยงในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงจะมีความเข้มแข็งมากขึ้น ในโครงสร้างพื้นฐานด้านการกำกับดูแล ต้องมีการพัฒนากฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งและต้องมีการบังคับใช้อย่างสม่ำเสมอเพื่อกระตุ้นและเพื่อความโปร่งใสของระบบโลจิสติกส์ในระดับภูมิภาค
- ความทันสมัยด้วยการบริการที่มีความซับซ้อนและมีความหลากหลายมากขึ้นจะเป็นปัจจัยสำคัญในการลดค่าใช้จ่ายของโลกจิสติกส์ ความพยายามเหล่านี้ได้แก่การเริ่มและการดำเนินงานของระบบความสัมพันธ์ การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการให้บริการขนส่งสินค้าแบบรวมและใช้ความเย็น นอกจากนี้ การขนส่งสินค้าข้ามพรมแดนอย่างเป็นทางการควรมีการควบคุมอย่างเหมาะสมเพื่อพัฒนาบริการขนส่งข้ามพรมแดนให้ทันสมัย ในขณะที่เดียวกันควรมีการใช้บังคับกฎจราจรที่มีอยู่ให้เข้มงวดมากขึ้น (เช่นระเบียบเกี่ยวกับการไหลدنน้ำหน้กของสินค้า) เพื่อให้ถนนมีอายุการใช้งานที่ยาวนานขึ้นและโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพที่มีคุณภาพในระดับการใช้งานในอุตสาหกรรมและโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพนี้ควรถือเป็น "สินค้าสาธารณะ" ของทุกประเทศในลุ่มแม่น้ำโขง
- ความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (CBTA) และบันทึกความเข้าใจในระดับทวิภาคีและไตรภาคีที่เกี่ยวข้องก็ไม่ได้ช่วยในเรื่องการขนส่งภายในภูมิภาคมากนัก ประเทศลุ่มน้ำโขงต้องนำ CBTA มาใช้

คำแปล

ในการปฏิบัติให้มากขึ้น ควรมีการพิจารณานำการตรวจสอบสินค้าแบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (SWI) และการตรวจปล่อยสินค้าในบริเวณเดียวกัน (SSI) ในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน (CCA) ที่ชายแดนจุดหลักๆ มาใช้อย่างเร่งด่วน

นอกจากนี้ควรมีการดำเนินงานที่เหมาะสมให้สอดคล้องกับเงื่อนไขของข้อตกลงเหล่านี้เช่นเดียวกับการเผยแพร่ข้อมูลให้ประชาชนเกี่ยวกับกฎระเบียบใหม่และการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับข้อตกลงดังกล่าว ยิ่งไปกว่านั้น

ในบันทึกความเข้าใจหลายๆฉบับ

ควรพิจารณาเพิ่มจำนวนใบอนุญาตข้ามพรมแดนให้มีความยืดหยุ่นสอดคล้องกับความต้องการทางธุรกิจสำหรับการขนส่งสินค้า

<การจัดการพลังงานและสิ่งแวดล้อม>

- ปัญหาประการหนึ่งคือการขาดความมั่นคงในการจัดหาไฟฟ้าในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
ไม่ค่อยมีการลงทุนในการปรับปรุงเสถียรภาพและประสิทธิภาพของพลังงานในระดับภูมิภาคในการพัฒนาโครงข่ายระบบส่งไฟฟ้าระหว่างภูมิภาค
พลังงานผสมที่ดีที่สุดควรมีการพัฒนาโดยคำนึงถึงความจริงที่ว่า การจัดหาพลังงานขึ้นอยู่กับการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำและต้องทำให้สมบูรณ์ในฤดูแล้ง ในบรรดา 5 ประเทศในภูมิภาคมีเพียงประเทศไทยที่ดีกว่าประเทศจีนในแง่ของการรักษาเสถียรภาพในการจัดหาไฟฟ้าให้ฐานการผลิต
ราคาต่อหน่วยของการผลิตไฟฟ้าในประเทศกัมพูชาสูงกว่าในประเทศจีนในขณะที่ได้เริ่มสูงขึ้นในประเทศเวียดนามและพม่า
- ธุรกิจญี่ปุ่นเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการผลิตไฟฟ้าในประเทศกัมพูชา ลาว พม่า ไทยและเวียดนาม
ในประเทศที่มีการผลิตไฟฟ้าอย่างเสรี ผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชน (IPP) มีแนวโน้มที่จะสร้างโรงไฟฟ้าขนาดเล็กและไม่มีประสิทธิภาพ
- เนื่องจากความต้องการการใช้ไฟฟ้ามีเพิ่มขึ้นไปพร้อมๆกับการเติบโตทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง จึงมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนสำหรับโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับพลังงานและการถ่ายเทพลังงานไฟฟ้าระหว่างภูมิภาค
นอกจากนี้ควรส่งเสริมการพัฒนาน้ำมันและก๊าซที่จะรับมือกับความต้องการพลังงานที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและยังต้องใส่ใจในการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

คำแปล

- ประสิทธิภาพและการอนุรักษ์พลังงาน (EE&C)

จำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมเพื่อหลีกเลี่ยงการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของความต้องการพลังงาน การพัฒนานโยบาย EE&C และกรอบกฎหมายมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับกัมพูชา ลาวและพม่า

- ควบคู่ไปกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของความต้องการไฟฟ้าในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ปัญหาสิ่งแวดล้อมต่างๆก็เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นมลพิษทางอากาศ/น้ำ การตัดไม้ทำลายป่า การพังทลายของดิน การขาดแคลนน้ำและปัญหาของเสียที่เป็นอันตราย

- รัฐบาลญี่ปุ่นได้รับการเผชิญกับปัญหาที่คล้ายกันในช่วงการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและมีมาตรการแก้ไขผลกระทบในด้านการควบคุมและเทคโนโลยี

ความร่วมมือระหว่างประเทศในลุ่มแม่น้ำโขงและญี่ปุ่นในสถานการณ์เช่นนี้จะต้องดำเนินการโดยการให้ความรู้และเทคโนโลยีที่รัฐบาลญี่ปุ่นได้สะสมมา

<ทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนา (HRD)>

- แม้ค่าจ้างของแรงงานและผู้บริหารในประเทศกัมพูชา ลาว พม่าและเวียดนามจะเพิ่มขึ้น ต้นทุนค่าจ้างยังคงมีการแข่งขันเมื่อเทียบกับประเทศจีน อินเดียและประเทศอาเซียนอื่นๆ

- อย่างไรก็ตาม ธุรกิจเตือนว่าการปรับขึ้นค่าจ้างโดยไม่มี การปรับปรุงการผลิต

การหมุนเวียนแรงงานและข้อพิพาทแรงงานที่พบบ่อยอาจลดลงความดึงดูดใจในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงนำไปสู่ฐานการผลิต นอกจากนี้ยังชี้ให้เห็นว่า แผน "Thailand PlusOne"

และการขยายตัวข้ามพรมแดนไม่สดใสเท่าที่ควรเนื่องจากการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ชายแดน

นอกจากนี้ธุรกิจต่างๆยังอ้างว่าการศึกษาขั้นพื้นฐานและการฝึกอบรมวิชาชีพที่ไม่เพียงพอเป็นเท่ากับการขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะทำให้ไม่ค่อยมีการปรับปรุงในด้านคุณภาพและการเพิ่มประสิทธิภาพที่จำกัดแต่เพียงการผลิตในอนุภูมิภาคเท่านั้น

ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาหลักในการยกระดับอุตสาหกรรมสำหรับการพัฒนาในระยะกลางและระยะยาวของอนุภูมิภาค

ตามที่ระบุในพิมพ์เขียว AEC

การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีของแรงงานที่มีทักษะเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการใช้ทรัพยากรแรงงานที่มีทักษะที่มีอยู่น้อยในลุ่มน้ำโขงให้มีประสิทธิภาพ สำหรับแรงงานไร้ฝีมือ

ในขณะที่ความยืดหยุ่นและการเคลื่อนย้ายแรงงานในภูมิภาคเป็นที่สนใจของธุรกิจต่างๆ

แต่ก็เป็นที่น่ากังวลว่าความแตกต่างในค่าจ้างเนื่องจากระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศในภูมิภาคย่อยที่ต่างกันอาจนำไปสู่การโยกย้ายของกำลังแรงงาน

ซึ่งอาจนำมาซึ่งการย้ายฐานแบบกลับไม่ได้ของอุตสาหกรรมภายในอนุภูมิภาค

3. โครงสร้างอุตสาหกรรมในกลุ่มน้ำโขงในอนาคต

o ประเทศไทย

ในฐานะที่เป็นผู้นำเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงควรเป็นผู้นำในการทำให้เป็นเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีไปยังประเทศอื่นๆในกลุ่มน้ำโขง

ประเทศไทยสามารถยกระดับอุตสาหกรรมภายในประเทศและเทคโนโลยีในขณะที่ขยายห่วงโซ่อุปทานไปที่อนุภูมิภาคโดยเพิ่มผลทางการเงินจากกลุ่มยานยนต์และเครื่องใช้ไฟฟ้าที่มีอยู่และโดยการใช้ประโยชน์จากการเป็นนักลงทุนชั้นนำที่มีการสะสมทุนที่ใหญ่ที่สุด ยกตัวอย่างเช่น นอกเหนือจากการประกอบและกระบวนการผลิตชิ้นส่วนขั้นสุดท้ายกระบวนการที่เพิ่มมูลค่าและฐานการวิจัยและพัฒนาสามารถพัฒนาในประเทศไทยได้

(เช่นการพัฒนาและการติดตั้งซอฟต์แวร์ ECU ในอุตสาหกรรมยานยนต์ การเจาะชิ้นส่วนทั่วไปและขัดด้วยสารเคมีในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์)

- o แม้ว่าเวียดนามเป็นประเทศที่มีรายได้ระดับกลาง แต่ฐานที่แข็งแกร่งของอุตสาหกรรมสนับสนุนก็ยังไม่มีการพัฒนา แต่เวียดนามควรใช้ประโยชน์จากศักยภาพของการเป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดในอนุภูมิภาคที่มีชายฝั่งทะเลยาวและท่าเรือน้ำลึกสามารถส่งสินค้าไปยังตลาดสหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรปและมีความใกล้ชิดทางภูมิศาสตร์กับตอนใต้ของประเทศจีนซึ่งเป็นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ที่ใหญ่ที่สุดในโลก

นโยบายอุตสาหกรรมที่คงเส้นคงวาเช่นการส่งเสริมความต้องการ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

การเปิดเสรีการค้าและนโยบายการส่งเสริมการลงทุนสามารถช่วยให้การลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่น

จีนและเกาหลีในอุตสาหกรรมรวมทั้งอุตสาหกรรมยานยนต์และเครื่องใช้ไฟฟ้าได้ง่ายขึ้น

เวียดนามเริ่มดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากญี่ปุ่นและจีนในกระบวนการขั้นต้นเช่นการปั่นเส้นด้ายหรือกระบวนการผลิตที่มีความแม่นยำและสามารถส่งเสริมอุตสาหกรรมขั้นต้นดังกล่าวโดยการใช้นโยบายที่ใช้ความพยายามขั้นสูงของ EPA เช่น TPP, RCEP กับสหภาพยุโรป

- o กัมพูชา ลาวและพม่ากำลังเริ่มเปลี่ยนไปสู่ความเป็นอุตสาหกรรม

ดังนั้นจึงควรส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้ประโยชน์จากแรงงานจำนวนมากและ/หรือทรัพยากรธรรมชาติเช่นการเกษตรและประมง การแปรรูปอาหารและการท่องเที่ยว

ในอีกไม่นานนี้จะต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในเครือข่ายการผลิตทั่วโลกโดยใช้ผลิตภัณฑ์จากประเทศ

คำแปล

อื่นๆ รวมทั้งกระบวนการแรงงานที่เข้มข้นและลดต้นทุนการเชื่อมโยงบริการ

ทำให้สามารถเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของบริษัทในประเทศและเสริมสร้างระดับของการใช้แรงงานโดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีที่ทันสมัยไหลมาจากเครือข่ายการผลิตทั่วโลก

อย่างไรก็ตาม สถานที่ที่ใช้กระบวนการแรงงานเข้มข้นอาจมีการเปลี่ยนแปลง

ดังนั้นในระยะยาวการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับประเทศ/ในภูมิภาคใกล้เคียงและที่ใช้ประโยชน์จากจุดแข็งที่มีอยู่ของแต่ละประเทศเป็นสิ่งที่สำคัญ

ตัวอย่างเช่นความสามารถทาง CMT ที่มีอยู่

กัมพูชาและพม่าสามารถมุ่งใจกระบวนการที่เพิ่มมูลค่าเช่นการปั่นเส้นด้ายและการทอผ้าหรือการวางแผนผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้ เพื่อการเจริญเติบโตในระยะยาวในอุตสาหกรรมเพิ่มมูลค่าระดับกลางและสูง

การพัฒนาบริการโลจิสติกส์ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญของทุกอุตสาหกรรมไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมการขนส่งซึ่งรวมบรรจุภัณฑ์และการตรวจสอบ

การขยายการให้บริการด้านบำรุงรักษาและการผลิตชิ้นส่วนและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานจึงเป็นสิ่งจำเป็น

เนื่องจากมีแหล่งน้ำที่อุดมสมบูรณ์ ดินที่อุดมสมบูรณ์และแรงงานต้นทุนต่ำ

ลาวจึงมีความได้เปรียบในการสร้างอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลที่มีความแม่นยำ (เช่นกระบวนการขัดเลนส์)

อุตสาหกรรมแปรรูปแร่ อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุตสาหกรรมประกอบอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

ทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มศักยภาพในการส่งออกวัตถุดิบ

แต่ยังเป็นโอกาสที่จะยกระดับอุตสาหกรรมโดยการแปรรูปทรัพยากรในภูมิภาคและการผลิตงานที่เพิ่มมูลค่า

นอกจากนี้

การผลิตไฟฟ้าและการส่งกำลังไฟฟ้าที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นก็จะช่วยสร้างเสริมอุตสาหกรรมการผลิตในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงด้วย

- พัว้มกับการเปลี่ยนไปสู่ความเป็นอุตสาหกรรมดังกล่าวข้างต้นและการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างอุตสาหกรรม จึงคาดเดาได้ว่าจะเกิดปัญหาที่เกิดจากการช่องว่างระหว่างเขตเมืองและชนบทเช่นการลดลงของประชากรในชนบทและช่องว่างทางรายได้ และเพื่อรับมือกับปัญหา จึงจำเป็นที่จะทำให้เกษตรกรและอุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมหลักในพื้นที่ชนบทเป็นอุตสาหกรรมเชิงกลยุทธ์ที่สร้างห่วงโซ่มูลค่าทางอาหารและส่งเสริมการยกระดับให้เป็นอุตสาหกรรมที่เพิ่มมูลค่า
- เมื่อพิจารณาจากความต้องการอาหารที่เพิ่มขึ้นในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้เปรียบทางธรรมชาติและทางภูมิศาสตร์ของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
- การส่งเสริมการเกษตรและการแปรรูปผัก/ผลไม้ที่ขึ้นชื่อให้เป็นอุตสาหกรรมส่งออกเชิงกลยุทธ์และการใส่ใจในความ

คำแปล

ลดภัยอาจมีความเป็นไปได้ การพัฒนาการเกษตรและการแปรรูปอาหารจะช่วยเพิ่มการผลิต (ผลิตเครื่องจักรกลทางการเกษตร เครื่องจักรแปรรูปอาหาร) และอุตสาหกรรมบริการที่เกี่ยวข้อง (ระบบใช้ความเย็นในโลจิสติกส์ ร้านค้าปลีกขายอาหารและบริการด้านอาหาร) ของห่วงโซ่มูลค่าที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ การผสมผสานการเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารที่เกี่ยวข้องจะช่วยให้ภาคการเกษตรเป็นสิ่งที่เรียกว่า “อุตสาหกรรมขั้นที่หก” (“Sixth Industry”) (การรวมกันของอุตสาหกรรมขั้นแรก อุตสาหกรรมขั้นที่สองและอุตสาหกรรมขั้นที่สาม) และเพิ่มมูลค่าให้กับอุตสาหกรรมเกษตร เหล่านี้สามารถนำไปสู่การสร้างห่วงโซ่มูลค่าอาหารในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและจะร่วมงานกับห่วงโซ่มูลค่าอาหารทั่วโลก ตัวอย่างเช่นการผลิตโดยใช้เครื่องจักรกลของการเกษตรในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงจะช่วยให้เกิดการผลิตเครื่องจักรให้เข้ากับท้องถิ่น

เติมเต็มแรงงานทางการเกษตรที่ขาดแคลนโดยการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและส่งเสริมการถ่ายโอนของแรงงานจากอุตสาหกรรมขั้นแรกไปยังขั้นที่สองและสาม

นอกจากนี้การพัฒนาอุตสาหกรรมขนส่งที่ทำให้เกิดระบบใช้ความเย็นในโลจิสติกส์จะช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านส่งออกสินค้าเกษตรรวมทั้งปรับปรุงระบบการกระจายผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรแบบดั้งเดิม นอกจากนี้เกษตรกรและผู้ประกอบการ SMEs ก็จะได้รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจอื่น ๆ เช่นรายได้ที่เพิ่มขึ้นสำหรับเกษตรกรและการพัฒนาเศรษฐกิจในชนบทโดยมีการเข้าถึงตลาดโดยตรงซึ่งเป็นผลมาจาก “อุตสาหกรรมขั้นที่หก”

- การเป็นโครงสร้างอุตสาหกรรมที่ดีที่สุดของลุ่มน้ำโขง ประเทศญี่ปุ่นและประเทศลุ่มแม่น้ำโขงต่างจึงเป็นสังคมที่พลเมืองทุกคนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงมี “ชีวิตที่รุ่งเรือง” ซึ่งวัฒนธรรม
ประเพณีและสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติจะได้รับการถ่ายทอดและบำรุงรักษาและการปรับให้เป็นอุตสาหกรรมก็ทำให้คุณภาพชีวิตสูงขึ้นและมีความสมบูรณ์ในการบริโภค
- รัฐบาลญี่ปุ่นและธุรกิจต่างๆประสานงานอย่างต่อเนื่องกับประเทศลุ่มน้ำโขงและธุรกิจต่างๆในการเชื่อมต่อช่องว่างที่มีอยู่ในบรรดาประเทศและเมืองต่างๆบนพื้นฐานความเชื่อที่ว่าจะเป็นการเจริญเติบโตอย่างเท่าเทียมและสมดุลซึ่งทำให้เกิดการพัฒนาและความเจริญรุ่งเรืองของทั้งประเทศญี่ปุ่นและประเทศในลุ่มน้ำโขง

4. ทิศทางของนโยบาย

- ในการขยายความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ร่วมกันและการขยายตัวของห่วงโซ่อุปทานในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง 1) การร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน 2) การสร้างความมั่นคงสำหรับโครงสร้างอุตสาหกรรมที่ก้าวหน้าขึ้นและ 3)

คำแปล

การสร้างความเข้มแข็งของโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรที่สนับสนุนห่วงโซ่มูลค่าในระดับภูมิภาคจึงมีความจำเป็น
แผนการที่ภูมิภาคเหล่านี้จะดำเนินการในปี 2020 และ GDP ในลุ่มน้ำโขงอาจจะเพิ่มขึ้นเท่ากับ 20

พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งเป็นผลจากวิสัยทัศน์นี้ (เช่นร้อยละ 2 ของ GDP

ในลุ่มน้ำโขง) ภูมิภาคย่อยก็จะมีบทบาทสำคัญในการเป็นศูนย์กลางของเครือข่ายห่วงโซ่มูลค่าเอเชียและสร้างรากฐาน
สำหรับการเติบโตทางเศรษฐกิจต่อไปด้วยผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของทั้งสองประเทศที่มีขนาดใหญ่และเติบโต
อย่างรวดเร็วเช่นและอินเดีย

- รัฐบาลญี่ปุ่นยังคงให้การสนับสนุนและส่งเสริมความร่วมมือกับรัฐบาลในประเทศลุ่มน้ำโขงในการพัฒนานโยบาย
อุตสาหกรรมเพื่อให้ตระหนักถึงวิสัยทัศน์และแก้ปัญหาที่แต่ละประเทศเผชิญ
(เช่นกลยุทธ์ในการเปลี่ยนให้เป็นอุตสาหกรรมของเวียดนาม)

(1) การร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน

<การปรับปรุงโครงสร้างการค้า>

ความสามารถในการแข่งขันทางอุตสาหกรรมของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงควรจะมีการยกระดับเมื่อเทียบกับภูมิภาคอื่นๆ
เพื่อให้เป็นสถานที่ผลิตและฐานการส่งออกของภูมิภาคเอเชียภายใต้ AEC และ RCEP

นโยบายในภูมิภาคเกี่ยวกับการค้าข้ามพรมแดนควรเป็นแผนเดียวกันทั่วประเทศลุ่มน้ำโขงเพื่อสร้างห่วงโซ่มูลค่าใน
ระดับภูมิภาคให้เป็นห่วงโซ่มูลค่าระดับโลกที่ส่งเสริมการลงทุนของสินค้าได้อย่างราบรื่นระหว่างประเทศในอนุภูมิภาค

ควรให้ความสำคัญกับการใช้นโยบายที่ดึงดูดอุตสาหกรรมที่แข็งขันที่มีอยู่ของแต่ละประเทศในการที่จะส่งเสริมกล
ยุทธ์การส่งออก บุคลากรของห่วงโซ่มูลค่าทั่วภูมิภาคและการสร้างของความสัมพันธ์ที่เกื้อกูลของแต่ละประเทศ

(เช่นการพัฒนามาตรฐานและการรับรอง การก่อสร้าง

ลูกโซ่ความยั่งยืนระดับที่เป็นมาตรฐานโลกและการสร้างขีดความสามารถ)

นอกจากนี้ ควรมีความพยายามมากขึ้นในการส่งเสริม "อุตสาหกรรมใหม่" (เช่นการดูแลสุขภาพ อุตสาหกรรมเนื้อหา
พลังงานสีเขียวและการฟื้นฟูตัวเอง) ที่ช่วยในการจัดการปัญหาทางสังคมที่ประเทศลุ่มน้ำโขงกำลังเผชิญ

<การส่งเสริมการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศผ่านเขตเศรษฐกิจพิเศษ (SEZ)>

คำแปล

เพื่อเพิ่มความน่าดึงดูดใจของทั้ง SEZs ในเมืองใหญ่และชายแดนให้กับนักลงทุนญี่ปุ่น
จะต้องมีข้อมูลรายละเอียดพร้อมกับการสนับสนุนซึ่งเป็นความร่วมมือกับกิจการที่เกี่ยวข้องเช่น JRTO และศูนย์
ASIAN-Japan

ในด้านการพัฒนา SEZs ในชายแดน ความเชี่ยวชาญและความร่วมมือของ SEZs ในประเทศไทย กัมพูชา
ลาวและพม่าควรมีการพิจารณาอย่างรอบคอบและหารือกันอย่างถี่ถ้วนเพื่อให้บรรลุกลยุทธ์แบบ "ชนะ-ชนะ"
ของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ยกตัวอย่างเช่นในการพูดคุยระหว่างรัฐบาลกับอุตสาหกรรมในประเทศกัมพูชาและลาว
มีการขอให้รัฐบาลไทยลดความแออัดที่ชายแดนโดยการปรับปรุงศูนย์โลจิสติกส์หรือปรับปรุงคุณภาพชีวิตของคนในพื
นที่ชายแดนโดยการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้าและถิ่นที่อยู่

<ความร่วมมือทางธุรกิจในท้องถิ่น>

ความร่วมมือทางธุรกิจควรมีการปรับปรุงโดยการสร้างและการบังคับใช้กฎระเบียบที่โปร่งใส

กฎการควบคุมกิจการและหลักการบัญชี

ส่งเสริมการประสานงานกันเพื่อให้เกิดความไว้วางใจและตลาดหุ้นและโดยการสร้างแผนงานร่วมกันระหว่างภูมิภาค
ย่อยกับญี่ปุ่นตามกฎหมายที่มีอยู่และกฎระเบียบของประเทศนั้นๆ

การสร้างขีดความสามารถและการถ่ายโอนข้อมูลก็ควรได้รับการส่งเสริมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้

ควรมีการส่งเสริมงานแสดงสินค้า

การเจรจาการค้าและสัมมนาเพื่อการลงทุนร่วมกันเพื่อให้เป็นโอกาสในการจับคู่เจรจาธุรกิจสำหรับนักลงทุนต่างประเทศเช่น
ทศเช่น SME ในญี่ปุ่นและองค์กรท้องถิ่นในอนุภูมิภาค

(2) การสร้างความมั่นคงสำหรับโครงสร้างอุตสาหกรรมที่ก้าวหน้าขึ้น

<การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา>

ควรมีการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ซึ่งประเทศลุ่มแม่น้ำโขงได้ประโยชน์จาก

"สถานที่ติดกับสถานที่ผลิต"

ซึ่งเป็นการกระตุ้นการเป็นสังคมที่ยั่งยืนและอุตสาหกรรมที่ก้าวหน้าซึ่งใช้คุณลักษณะของลุ่มน้ำโขงหรือปัญหาที่ประเ
ทศลุ่มแม่น้ำโขงกำลังเผชิญเช่นภัยพิบัติทางธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

การใช้พลังงานน้ำอย่างไม่มีประสิทธิภาพและการพึ่งพาเชื้อเพลิงฟอสซิล

คำแปล

ควรมีหลักสูตรและโปรแกรมการฝึกงานควรร่วมมือกับมหาวิทยาลัยและอุตสาหกรรมของญี่ปุ่นเพื่อสร้างแรงงานที่มีทักษะสูงและผู้จัดการในด้านวิทยาศาสตร์และวิศวกรรม

ควรกระตุ้นการลงทุนในการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อให้ตรงกับความต้องการของตลาดระดับบนหรือตลาดมวลชนและสอดคล้องกับอุตสาหกรรมการผลิต

<สามารถในการแข่งขันของ SMEs>

ด้วยการดำเนินการอย่างต่อเนื่องของ “แผนปฏิบัติการเชิงกลยุทธ์ของ ASEAN เพื่อการพัฒนา SME” (2016-2025)” การเสริมสร้างขีดความสามารถของธุรกิจ SME ในการสร้างสรรค์นวัตกรรมและความเป็นสากลควรได้รับการส่งเสริม

(3) การสร้างความเข้มแข็งของโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรที่สนับสนุนห่วงโซ่มูลค่าในระดับภูมิภาค

<การเชื่อมโยงในภูมิภาค>

การเชื่อมโยงควรมีการปรับปรุงให้ดีขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้วยการพัฒนาเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก

แนวระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้และการเชื่อมโยงทางภาคเหนือและภาคใต้ของเวียดนามในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรให้ความสำคัญสูงสุดกับการปรับปรุงการเชื่อมโยงระหว่างเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตกและแนวระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้กับประเทศพม่า

ซึ่งกำลังเผชิญปัญหาการต้องใช้ท่าเรือน้ำลึกที่จะช่วยให้อินเดียและตะวันออกกลางสามารถเข้าถึงได้มากขึ้น

การสร้างห่วงโซ่อุปทานข้ามพรมแดนจะต้องลดต้นทุนทางการค้าทั้งในแง่ของเงินและเวลาและความน่าเชื่อถือของโลกดิจิทัล จึงควรมีความพยายามดังต่อไปนี้

- เพื่อตอบสนองความต้องการการพัฒนาอย่างกว้างขวางของโครงสร้างพื้นฐานในประเทศลุ่มแม่น้ำโขง ญี่ปุ่นจึงส่งเสริม “การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ” โดยร่วมมือกับประเทศอื่นๆ องค์การระหว่างประเทศเช่นธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) และสถาบันการเงินอื่นๆ ทั้งโดยการคลังสาธารณะและโดยการพัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่ดึงดูดเงินทุนภาคเอกชนที่จะลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานภายใต้ “ความร่วมมือเพื่อโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ: การลงทุนเพื่ออนาคตของเอเชีย” ซึ่งนายกรัฐมนตรีอาเบะประกาศในเดือนพฤษภาคม 2015
- การประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกันของเจ้าหน้าที่ของฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อรับฟังมุมมองของนักลงทุนเกี่ยวกับปัญหาโลจิสติกส์ในลุ่มน้ำโขงและหารือถึงวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวรวมถึงความท้าทายในทางปฏิบัติของ CBTA
- การส่งเสริมความสะดวกทางการค้าโดยการปรับปรุงศุลกากรให้ทันสมัย

คำแปล

- ตรวจสอบเพื่อระบุการใช้งานที่ดีที่สุดของการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ (เช่นทางบก ทางทะเล ทางอากาศ) จากมุมมองด้านความคุ้มค่า/พลังงาน

<การจัดการพลังงานและสิ่งแวดล้อม>

- ควรมีการวางแผนด้านพลังงานและไฟฟ้าที่เหมาะสมที่ใช้พลังงานผสมและได้ประสิทธิภาพสูงและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อให้สามารถเกิดความสัมพันธ์ระหว่างอุปทานกับอุปสงค์ของพลังงานและในระดับชาติ

อาจต้องใช้ความร่วมมือในการจัดหาไฟฟ้าข้ามพรมแดนตามโครงข่ายระบบสายส่งไฟฟ้าอาเซียน

ดังนั้นจึงควรมีแผนเชื่อมต่อโครงข่ายระบบสายส่งไฟฟ้าโดย HAPUA (ผู้บริหารสูงสุดกิจการไฟฟ้าในอาเซียน)

สำหรับการจัดหาไฟในระดับภูมิภาค

ควรมีการพัฒนาโรงไฟฟ้าเพื่อให้เกิดการผสมผสานที่ดีที่สุดของยอดการใช้พลังงานระดับภูมิภาค

การดำเนินโครงการพลังงานตามกรอบการลงทุนของภูมิภาค GMS

และการจัดตั้งศูนย์ประสานงานการไฟฟ้าภูมิภาค (RPCC) จึงเป็นสิ่งสำคัญเพื่อความมั่นคงด้านพลังงานในภูมิภาค ในด้านโรงไฟฟ้า

ควรส่งเสริมการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพสูงเช่นโรงไฟฟ้าถ่านหินประสิทธิภาพสูงเพื่อวัตถุประสงค์ในการเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงานเพื่อลดต้นทุนน้ำมันเชื้อเพลิงและลดการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ

- ควรมีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการลงทุนเพื่อรักษาเสถียรภาพในการพัฒนาน้ำมันและก๊าซด้วยขั้นตอนที่รวดเร็ว และการจัดการที่มั่นคงของสถาบันต่างๆภายในประเทศ
- ควรส่งเสริมมาตรการเชิงนโยบายที่แข็งแกร่งเพื่อสนับสนุน EE & C พลังงานทดแทนและชุมชน/โครงข่ายอัจฉริยะ
- ในขณะเดียวกัน การอุปถัมภ์อุตสาหกรรมหลักก็เป็นการสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนและอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- **ควรพิจารณาถึงความพยายามในการป้องกันภัยพิบัติเพื่อสร้างห่วงโซ่อุปทานที่แข็งแกร่ง**

<การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (HRD)>

ประเทศไทยมีกลุ่มอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและสามารถเป็นศูนย์กลางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และนำไปสู่การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระดับภูมิภาคโดยการให้การปฏิบัติที่ดีที่สุดความเป็นเลิศ

และเพื่อที่จะสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่จำเป็นอย่างต่อเนื่องสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมของแต่ละประเทศ

สิ่งที่ต้องทำคือ

คำแปล

- เพื่อสร้างนโยบายการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ต้องมีการประเมินขั้นตอนของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของแต่ละประเทศอย่างถูกต้องตามแต่ละนโยบายการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อแก้ปัญหาในแต่ละประเทศ
- ควรมีพยายามในส่วนของรัฐบาลในการปรับปรุงการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาขั้นสูงรวมเช่นการสนับสนุนมหาวิทยาลัยชั้นนำ (ส่วนใหญ่ในด้านวิศวกรรม) และ AUN / SEED-Net (เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน/เครือข่ายการพัฒนาการศึกษาด้านวิศวกรรมของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้)
และพัฒนา การฝึกอบรมวิชาชีพเช่นการรับของพนักงานที่อยู่ในช่วงฝึกการฝึกจากประเทศเพื่อนบ้านโดยรัฐบาลและอุตสาหกรรมชั้นนำในประเทศในอนุภูมิภาค (เช่นประเทศไทย) ในขณะเดียวกัน
ควรให้ความเอาใจใส่การฝึกอบรมในงาน (on-the-job training)
ด้านทักษะทางธุรกิจและจริยธรรมโดยนักลงทุนต่างชาติ **เนื่องจากเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพที่สุดสำหรับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์**
- ควรสร้างเครือข่ายการฝึกอบรมวิชาชีพขั้นสูงเพื่อจัดหาทรัพยากรมนุษย์ที่มีทักษะสูงโดยใช้ประสบการณ์ของประเทศญี่ปุ่นภายใต้ APEN (เครือข่ายการศึกษาด้านอาชีพของทวีปเอเชีย)
- ในความร่วมมือกับสถาบันที่เกี่ยวข้องเช่น JICA, JETRO ศูนย์ ASEAN-Japan, ADB และ ERIA
สมาชิกชาวลุ่มน้ำโขง-ญี่ปุ่นจะร่วมมือกันสร้าง "โปรแกรมการทำงาน"
รวมทั้งกิจกรรมเฉพาะและระยะเวลาสำหรับการจัดทำวิสัยทัศน์การพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในกลุ่มน้ำโขง
โปรแกรมการทำงานจะถูกส่งไปยังการประชุมหรือร่วมกันระหว่างภาครัฐประเทศลุ่มน้ำโขง-ญี่ปุ่น
การประชุมรัฐมนตรีกระทรวงเศรษฐกิจประเทศลุ่มน้ำโขง-ญี่ปุ่นในปี 2016
และในภายหลังจะมีการรายงานความคืบหน้าประจำปีในการดำเนินโปรแกรมการทำงานในการประชุมรัฐมนตรีกระทรวงเศรษฐกิจ